

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 26. LUTEGO ROKU 1798. we WTOREK

Z licznych Rekwizycji Prześw. Kommissji przez Nayaśniefze Dwory do upadłych Bankow wyznaczony, o eksekucje wyrokow Jey do niżej podpifanej Regencyi doszłych, okazuje się, że dłużnicy reſpective Maſs, wtedy nawet w dopełnieniu obowiązkow ſwoich ociągają ſię, gdy przez Kommissją do zapłacenia ikazani zoſtali. Przeto gdy Regencya wyroki Kommissji na iey rekwizycją iak naysurowiey i wszystkim ſtopniami eksekucyi ulkutecznić ma ſobie zalecono, i iuż nawet ieden z dłużnikow Maſſy Kabrytowskiy oſobifly znofi ſekweſtr, wszystkich dłużnikow Maſs do nayprędzszego uiſzczenia ſię w długach ſwoich wzywa.—w *Warszawie d. 16. Lutego 1798.*

Królewska Południowo-Pruska Regencya.
de MEYER.

z Londynu dnia 2. Lutego.

Bogata iedna flotta kupiecka z *Chin i Indyow* wschodnich płynąca, przybyła ſzczęśliwie do brzegow naszych.— *Stephens i Adams* Kapitanowie zch okrętow wojennych nazwanych *Tremendous i Polifem* będące na ſtanowiſku *Dobrey Nadziei*, przywiozły od admirała *Pringle* depeſze, zawierające ſmutną wiadomość o powtórnym inſurrekcyi maytkow floty przyładowey, która przecie przytłumioną zoſtala przy odeyſciu depeſzow. Gubernator zagroził inſurrekcyjnym okrętom ſtrzelaniem na nie rozpalonymi kulami i zatopieniem, ieżeli nie powrócą do poſuſzeńſtwa, i nie wydadzą ſwoich delegowanych w przeciagu zch godzin. Dowodczy inſurgentow wydali ſwoich wſpólnikow, z których zch natychmiaſt rozſtrzelano.— Armia przyładku ſtoi o 5. mil od miasta.— W *Chinach* miał wybuchnąć pożar inſurrekcyi.— Lordowi *Bridport* oddana nazad komenda wielkoy floty.— Przygotowania idą z poſpiechem: Regimenta i wſzyscy officerowie floty w *Nore* ſtoiącey oſiarowali rządowi w darze patriotyycznym ſwoy żold iednodzienny.— *Amerykancie* żądali dla ſwoich okrętow eskorty, która im przyzbicaną zoſtala, pod warunkiem, iż ſłany ziemnoczone na wzajem konwoiować każą okręty *Angielskie*.

Poſeł *Duiſki* Hrabia *Wedel Jalsberg* miał u Króla tajemną audyencyą, która nie ſciągała ſię do propozycyow pokoiu z *Paryża* podanych, iak ſię domniemywano, ale do zawarowania handlu na północy.— *Hollendrzy* należący do plantacyow w przyładku *dobrey nadziei*, którzy nie chcieli przyſięgi wiernoſci Królowi *Angielskiemu* wykonać, zoſtali do *Batavia* transportowani. Wielu tam żołnierzy *Angielskich* ucieka wgląb kraiu, ale od chłopow *Hollenderskich* bywaią chwytani, Generał *Dundas* dla wſtrzymania dalszey dezercyi, iednych wieſzać drugich rozſtrzelać kaſał.— Bank *Amerykanski* ieſt teraz w tak kwitnącym ſtanie, że podwyżſzył iednym procentem, dochody akcyow bankowych i nadto ieſzcze ma w zapafie 97,000. *Dollarow*. Ten ſtan kwitnący banku tym bardziej zadziwia, kiedy zważamy, że bank wſpominiony w zeszłym roku 200,000. *Dollarow* na wyſtawienie nowych budowli przeznaczył.— Rząd *Amerykanski* wſtrzymal ieſzcze do mieſiaca Lutego rozkaz wydany do uzbraiania ſię przeciw *Francyji*, oczekując on na skutek negocyacyi ſwoiey w *Paryżu* rozpoczętey, która iednak nie zdaie ſię mieć dobrego powodzenia.—

Dobrowolne kładki na potrzeby wojenne rozpoczęte, idą baržo pomyslnie, publiczne korporacye nawięcey do nich ſię przykładają, i żadney niema, któraby niżej 1000. funtow ofiary nie złożyła. Nie dawno akademia *Kambrydſka* podobną ſummę przyſtala. Dyrektorowie banku na zgromadzeniu wſyſtkich, którzy akcyje ſwoie w nim mają, i ſpodziewać ſię trzeba, iż kupcy miaſta *Londynu* iako też innych miaſt w kraiu poydą zatym przykładem patriotyycznym. Ma być także poſtawiona w banku wielka karbona, w którą każdy według ſwoiey moſności wrzucać będzie ofiary.— Xiąże *Norfolk* padł niełaſce Królewkiy i utracił rangę kommandanta milicyi w hrabſtwie *York* za to, iż przydując podczas obchodzoney uroczyſtoſci rocznicy urodzin *P. Fozza*, na której do 2000. członkow towarzylſtwa korreſpondującego *Londyńskiego* znajdowało ſię, przy ſpełnianiu zdrowia *P. Fozza*, rzekł „*Jerzy Washington* przed 20. laty nie miał więcey iak 2000. ſwoich ſtroinikow, a iednak *Ameryka* wolną zoſtala, „Poczym podał nowy toaſt *famowładności ludu*. Officerowie milicyi, którey wſpominiony xiąże był ſzeſem, dowiedziawszy ſię, iż mu komenda odjęta zoſtala, mają proſić także o uwolnienie ſiebie od ſłużby.

Za nadeſzłą wiadomością z *Paryża* o ſkargach przeciw rządowi naszemu z powodu zlego iakoby traktowania jeńców *francuzkich*, rozkazano czynić ſciſle w tey mierze dochodzenie, i ma wyjſć wkrótce obſzerny raport zawierający w ſobie doſtateczne dowody ſtarannoſci rządowey około tychże ieńców.— Dyrektoryat przyſtał teraz w tym celu 4ch agentow ſwoich i adreſſował ſię do iednego domu handlowego w *Londynie*, który ma doſtarczać potrzebnych tymże agentom pieniędzy.— Podług nowego urzędzenia Kommissji wojenney, od dnia 25. Grudnia 1797. żold woylkow powiękſzonym zoſtał, który co mieſiąc regularnie ma być wyplacany; podług tego urzędzenia Pułkownik w kawaleryi ma na dzień 1. funt 12. ſzylingow 10. pensow, Podpułkownik 1. funt 3. ſzylingi. W inſanteryi zaś i milicyach Pułkownik ma 1. funt 2. ſzylingi 6. pensow; Podpułkownik 15. ſzylingow 11. pensow.— Między nowemi taxami ma być ieſzcze nałożona na Adwokatow 25. funtow co-rocznie, tudzież na ſądowych Prokuratorow po 15. funtow.

Niektóre liſty z *Irlandyi* donoszą, że flotta *Breſteńska* miała wyjſć na morze, dla protegowania floty kupieckey *Hispańskiej*, albo iak inni wnoſzą dla uwolnienia floty w *Cadix*.— Dway ſpiegowie ſchwytani *Hutter i Specht* po odbytey indagacyi, mają zdjęte kaydany, i iuż nie w domie poprawy, ale w innym zwyczajnym więzieniu ſiedzą, po czym wnoſzą tu niektórzy, że zalkarzenia przeciw nim nie muſzą być gruntowne.— Dzieła *Paina* pod tytułem: *Prawa Człowieka i Starożytnoſć rozumu*, są na ięzyk *Irlandzki* przetłomaczone, i darmo między lud rozdane.

Hrabia *d'Artois* pretendent *francuzki*, którego w *Edimburgu* dłużnicy oblegli, zamyla z niemi kapitulować, aby go przepuſcili do *Moſkwy*.

Rozchodzi ſię tu pogłotka, iż *Leonard Bourdon* miał przybyć do *Hamburga*, a to w celu przymuſzenia ſenatu miaſta tego do areſztowania wſyſtkich towarow *angielſkich*, z zagroženiem wtargnienia,

ieſliby ſenat ſprzeciwił ſię tumu żądaniu. Niewiadomo ile ta pogłotka ma w ſobie prawdy, tak mocne iednak na kapcech naszych zrobiła wrażenie, że wielu z nich puſciło ſię do *Hamburga* dla ocalenia ſwoich towarow.

z *Paryża* dnia 3. Lutego.

Donoszą z *Rzymu* pod 19. Stycznia, iż dwie kolumny woylk *Francuzkich*, które wyszły z *Ankony i Romanii*, udaly ſię w marsz ku *Rzymowi*. Woylka *Cisalpińskie* przyſtąpiły iuż do wawozow *Appenińskich* przy *Nocera*. Za zbliżeniem ſię tych kolumn, rewolucya powſtala w *Umbryi*; w *Citta di Caſtello*, zaſzczepiono drzewo wolności. Rząd *Rzymski* nie otrzymał od Króla *Neapolitańskiego* wſparcia, którego żądał.

General *Brune*, który ſłużył z zaletą w armii *Wloſkiej*, mianowany zoſtał przez Dyrektoryat Generalnym kommanderującym armii wchodząc mającey do kraiu *Vaud*. Liſty z *Genewy* pod 24. Stycznia piſane, we wſyſtkich naszych Dziennikach umieſzczone, wyrażają, iż ta armia ſkładająca ſię z 15 tyſięcy ludzi, przechodziła to miaſto przy biciu w bębny, z bronią podnieſioną i rozwinietymi chorągwiemi, oraz, że oczekując na przybycie Generala *Brune* dla dalszego zamiarow ſwoich ulkutecznienia.

Dnia 29. Stycznia Obywatel *Serbelloni Visconti*, i *Rangoni*, mający zlecenie od Dyrektoryatu *Cisalpińskiego* zawarcia przymierza związkowego i handlowego z Rzpłtą *Francuzką* mieli publiczną audyencyą u Dyrektoryatu. Miſter intereſſow zagranicznych przedentował ich, i w głoſie zabranym między innymi wyraził: „Rzpłta *Francuzka* ſwięcie dotrzymaie raz przyrzeczonych umow, między któremi droſze znajduie te, które z Rzeczypoſpolitą *Cisalpińską* zawarła. Umowy te zoſtana tym bardziej zabezpieczone wſpólną nienawiſcią obu Rzpłtow przeciw Rządowi *Angielskiemu* równie iak wſpólnemi ſzrodkami dążącemi do oſlabienia tego nienasyconego nieprzyiaciela handlu *Europy*.”

Obywatel *Serbelloni* rzekł: iż zawołany wraz z ſwemi kolegami Obywatelami *Visconti i Rangoni* do utworzenia iak naysciſlejszego między obiema Rzeczamipospolitemi związku, winien ieſt nayprzód złożyć hold wdzięczności Rzeplitey *Francuzkiej*, iako naypierwſze ſwoich wſpółziomkow uczucie.— Wielkie dzieła armiiow *Francuzkich* (rzekł dalej) ich wyższe nad wſzelkie pochwały mężtwo, powinno ziednać ſobie ſławę ſtargania więzow ludu, godnego zawsze być wolnym. Gdy wodz *Rzymski* zwycięzca uciemięzycielow *Grecyi*, kaſał na igrzyskach *Olimpijskich* ogłoić wolność *Grekow*, wrazenie, iakie ta nieſpodziewana wiadomość ſprawila, było tak głębokie, iż po tylu upłynionych wiekach opisanie tego zdarzenia ieſzcze w nas ſilne ſprawuje poruszenie.— Gdybym tu miał ſprawować obowiazki tey dawney podstępny i klamliwey dyplomatyki, którą tak długo nazywano polityką, przemiſtłbym zawsze nad nią, chwalebne proſtego Obywatela znaczenie; lecz związki między dwoma Rzpłtami są łatwe, będąc zawsze ſzczeremi, braterſkimi, i na niewzruszonych ſprawiedliwoſci i wspaniałości zasadach wſpartemi.— W dalszym ciągu mowy wyraża oſobifłą wdzięczność za przychylne ſiebie od Rządu *Francuzkiego*, przyjęcie w tym

czafie, gdy los Rzpltey *Cisalpińskiej* zdawał się jeszcze być wątpliwym, osobliwie dla tych, którzy nieznali wielkości tryumfów armii *Włoskiej*, i bytności niezwycięzonego iey wodza. Dziś rzekł daley, gdy to wielkie dzieło jest już dokonane, gdy Narod *Cisalpinów* winien wam jest swoje w rzędzie *Mocarstw Europejskich* znaczenie, żądam od was tej przychylności, iaką umnie zaszczylicieście na łonie wojny, i wszród nieprzyjanych przeciwko wolności ludu zamachów. Wniósł więc łobie, iż jestem świadkiem tego wielkomyślnego zapalu, który gromadzi wszystkich *Francuzów* na polkromienie pychy ostatniego ich nieprzyjaciela, i na powrocie morzom panującego już na lądzie pokoiu. Oby wkrótce pod cieniem tego powszechnego pokoiu, brato szybki wzrost uszczęśliwienie powszechne. Oby handel i rękodziela, te szacowne wolności płody, pod tarczą mądrych Praw zakwitnęły na przelstreni dwóch Rzpltych.

Ob. *Serbelloni* złożył swoje listy kredencyonalne, a Prezydent Dyrektoryatu odpowiedział mu w następującej treści:

„ Obywatelu Ambassadorze Rzpltey *Cisalpińskiej*. Do tego momentu wszystkie rządy w pomyślności oręza, nie znaly innej rokoszy iak rozprzeźlenie swoje panowania; Rzeplta *Francuzka* pogardza tą niedolęzną pychą, i w pamiętce swoich tryumfów cieszy się tylko widokiem uszczęśliwienia, które narodem wolności przyznosi: to uszczęśliwienie było iedyną nadgodą iakię Rzeplta *Francuzka* żądała po skutkach swoich zwycięstw, a prawdziwą iey chwałą jest to, iż pomiędzy tylu Narodami ona tylko sama jest, która dotąd widzi szczęśliwe i dziękujące za iey zwycięstwa narody. Jeżeli zwycięzca *Filipa Elaminus* powrócił *Grecyą* do wolności; jeżeli to dobrodziejstwo winien był Prawodawcom, swoiey Ojczyzny, bezstronniey od tego *Rzymianina*, wspaniali nasi obrońcy, zanieśli wolność aż za *Alpy*, przez które się *Rzymianie* tylko dla uziarnienia *Gaulów* przedarli. Rzeplta *Francuzka* bez żadnej innej w swoich tryumfach pobudki, iak tylko utrzymywania odwiecznych zasad natury, wzięła ie za grunt przywiązania do sprzymierzeńców swoich, i to jest zapewnienie o iey niewzruszoney dla Rzpltey *Cisalpińskiej* przyjaźni. Te same zasady zawsze niepodległe dziawtów fortuny, były przyczyną przyjaźnego ciebie przyjęcia, gdy jeszcze los twoiey ojczyzny nie był ugruntowany. *Francya* jest wolnych ludzi schronieniem, poznata waszą skłonność i dała wam przychylności swoiey dowody. Dyr: Wykon: z ukontentowaniem widzi cie powracającego w charakterze Ambassadora Rzpltey *Cisalpińskiej*, i ma to za nowy dowód gorliwości twoego Rządu w wzmacnianiu szczęśliwych między dwoma narodami związkow etc.

List, który *Tomasz Paine* przyłączył do płauey przez siebie ofiary, był treści następującej: „ Obywatele Reprezentanci! Lubo terazniejsze „ majątku mego położenie, nie dozwala mi z tą „ twością przyłożyć się do otworzoney subskrypcyi „ na wylądowanie do *Anglii*, wszelako raczcie „ przyjąć mały dar patriotyczny, który oszczędność „ moia przysporzyła. Posyłam wam Obywatele „ 100. liwrów, a do tej małej składki łączę wszystkie życzenia serca mego, ku pomyślności tej „ wyprawy, równie iak ofiarę wszelkich usług, na „ które zdobyć się mogę do przyłożenia się w „ tym tak ważnym przedsięwzięciu. Nigdy stały „ pokoy nie może być pewnym, ani dla *Francyi*, „ ani dla świata całego, dopóki *Anglia*, tak iak „ teraz *Włochy* nie zostanie siostrą Rzplty. Taxy „ i przemoc gnębią Lud *Brytański* i *Irlandzki*, „ lecz ten zawsze jest godzien być wolnym. Przyjmijcie Obywatele Reprezentanci oświadczenie radości dawnego waszego kolegi, z powodu uni- „ krionych przez was niebezpieczeństw, przez które „ re przeszłości, i szczęśliwey przyszłości, która „ nam się okazuje. „ Pozdrowienie i uszanowanie.

TOMASZ PAINE.

Generał *Murat*, który towarzyszył Generałowi *Buonaparte* do *Paryża*, znowu teraz do *Włoch* wyjeżdża, depeze, które z sobą wiezie, mają napis: do Generałow Rzpltey *Francuzkiej* w *Rzymie*, —

Na ostatniej publiczney audyencyi Dyrektoryatu rozumiano, iż się także da widzieć *Baron de Stael*, ale teraz dowiadujemy się, że jeszcze nie ma przyślanych łobie listow kredencyalnych. Dwor *Szwedzki* oczekuje wpiertwey na nominacyą do niego *Polla* przez Dyrektoryat. Lubo ta okoliczność wielu trudnościom podlega, iednak sam Dyrektoryat okaznie ukontentowanie swoje z wyboru *Pana de Stael*, któremu wszystkie partye oddaia sprawiedliwość, przynajęc, iż umiał zawsze połączyć przywiązanie swoje do *Francyi* z interessem własney Ojczyzny. Zpomiedzy całej dyplomatyki w *Paryżu* on tylko jest ieden, któremu wszystkie tutejsze publiczne pisma sprzyiaia.

Ekwipaże Generala *Buonaparte* przygotowane już były do powrotu do *Rafstadt*. Mówiono nawet, że już ten wodz wyjechał, lecz te wieści były zawczesne, i wyjazd iego jeszcze na kilka dni jest odłożony. Udać się ma w podróż wraz z swoją małżonką. Nie przelaie on uczęszczać na sesje Instytutu Narodowego. Lubo wielkimi jest obciążony pracami, i naywięcej w swoich prześladiuie domu, od wiekiego iednak czasu wiecący bycia widziany.

Generał *Brune* wyjechał z *Paryża* dnia 29. wzięcie komendy nad 25. tyłkami wojłka wkraczącego do *Szwycaryi*.

Generał *Lefebvre* wyjechał z *Moguncyi* i wkrótce jest spodziewany w *Paryżu*.

Dalszy ciąg nowych listow dyplomatycznych, do ostatnich w *Rzymie* zdarzeń należących.

Nro 5. Wypis z listu *Polla Szwedzkiego* do Dworu swęgo. — w *Rzymie* d. 30. Grudnia 1797.

„ Jak tylko Sekretarz Stanu dowiedział się, iż *Fano* przez wojłka *Cisalpińskie* zajęte zostało, udał się natychmiast do *Polla Buonaparte* z prozbą o wdanie się swoje w tym interesie.

Przyradek osobliwszy, że *Buonaparte* rannym nie został, dwa razy bowiem do niego strzelano. Poseł ten i drugi Generał, mogli się byli ratować ucieczką tyłami palacu, a tym sposobem uniknąć zniewagi prawa powszechnego. Rząd *Rzymski* właśnie dał widowilko drugiey *Bassevillady*, która za sobą upadek *Rzymu* pociągnie. W tym właśnie czafie wpadła kawaleria na dziedzienc palacu, i tam wiele osób pozabijała, którzy wcale do zaburzenia nie należały, a między innymi iedną, która paszportu żądała. Strumienie krwi zalały dziedzienc; całej tej sceny nie można bez wdrygnięcia opisać. Skoro dowiedziałem się przez umyślnie wylanych posłańców moich o zaszłym zaboystwie, nie wiedząc iakim sposobem mogłbym przyść na pomoc *Pollowi francuzkiemu*, udałem się do *Polla hiszpańskiego* i wezwałem go, aby iako wspólny przyjaciel raczył iść ze mną, gdyż on łatwiej mógł wyllarać się o straż wojskową dla bezpiecznego przejścia. W rzeczy samey udał się zaraz do Sekretarza Stanu, który zdawał się nic nie wiedzieć o zaszłych zdarzeniach, i otrzymał iednego *Kiralfyera* do asystencyi. Wchodząc do palacu *Polla Francuzkiego*, znalazł schody krwi zabrozone i samego *Polla* w wielkim zapale gniewu. Ten oświadczył nam zaraz, iż natychmiast wyjeżdża dla ściągnięcia zemsty za obrazony honor *Francyi*; i dla zgladzenia tak szkaradnego rządu, pod którym życia osob publicznych nie mogą być w bezpieczeństwie. — Oczewiście pokazuje się, że wina w tym cała jest rządu, gdyż żołnierze mieli na piśmie rozkaz strzelania. — Sekretarz stanu powinien był natychmiast dochodzić całej tej rzeczy, powinien był aresztować wszystkich przestępnych żołnierzy, którzy do Generala ognia dawali, a tym samym przekonać całą *Europę*, że dwor *Rzymski* prawo narodow szanuje, i nie chce zrywać raz zawartych sojuszow. Powinien był nakoniec zawarować bezpieczeństwo osoby *Polla* przy pierwszych poruszeniach rewolucyonistow, a nie z znużonym okiem dozwolić, aby rzecz do tak smutnego doszła końca. Nierozsądne postępowanie dworu *Rzymskiego* przywiodło go do ostatniego iego upadku. Panowie *Kardynali* już się gotują do ucieczki, biedny *Papież* jest zawsze chorym. Patrole wszędzie jeszcze krążą, na publicznych placach i znaczniejszych ulicach armaty są wytoczone, między ludem daie się widzieć wielkie nieukontentowanie z przyczynny drogociny pierwszych potrzeb do życia. Poseł *Hiszpański* do dworu swęgo, a Sekretarz stanu do *Neapolu* wysłali kuryerow, wzywając wsparcia. — *Kapitan nazwiskiem Amedis*, który wojskiem dowodził, z ukontentowaniem pogląda na szablę i szarfę *G. Duphot* krwią zabrozone, uważając ie iako zabytek zwycięstwa swęgo. Probolcz bliżkiej parafii zabrał mu zegarek złoty. *Kapral Mazileney*, który go zabił dostał zato rangę sierżanta. Rząd dla utrzymania dobrego porządku, wydał teraz edykt publiczny, i

właśnie takimi krokami postępuje, iak za czasow *Bassevilla*. (reszta potym)

Do opisanego dawniey obchodu uroczystości w Kościele *S. Sulpicyusza*, kładziemy tu następującą mowę, Prezydenta Dyrektoryatu *Ob. Barras*.

OBYWATELE!

„ Ile razy rewolucya czasow przypomina nam ów dzień pamiętny, zawsze nienawiść przeciwko władzy *Królewskiej* pierwszym jest uczuciem ozywiałym się w feru, i pierwszą przyłęgą, która się umyłłowi przedławia. Nienawiść ta, zasada się na piętnastu wiekach nieszczęśliwości, uciemiężenia, i niewoli, i jest koniecznie potrzebna do zafłonięcia potomności od wszystkich występów i zbrodni, od wszelkiej zemsty, od wszelkich przesładowań i wszelkich kłęk, które władza *Królewska* za sobą pociąga. „

„ Ludu *Francuzki*! który w przyszłości inaczej nazywanym nie bedziesz, tylko wielkim narodem, izaliż należy przypomnać ci, że bez barbarzyńskich i dzikich zabercow kraiu nigdy nie byłbyś znał hańby wdychania pod *Królami*! Bedąc długo przedmiotem okrucieństwa i uszanowania rzymian, którzy podobili świat, wolnym i szczęśliwym na twych zynnych niwach, nie znales innych panow, tylko proflotę twoich praw: bedąc rządonym przez zwierzchność wolnie obraną na polu marsowym, byles już przykładem narodow, dopoki hordy północne nie rozbiegły się po twoich gruntach, nie włożyły na cie kайдan niewoli, i nie wprowadziły ci tyranow. „

„ O iakaz to jest sprzeczność między czystością waszych obyczajow, i zbrodniami nieznanemi waszym dziadom, co się niemi następnie zhanbili owi ludzie, których purpura głupieni czyniła, których korona nurzała w nieczułości, i którzy sami bedąc niewolnikami ministra spychani byli wzaiemnie z tronu chwiałego się przed podchlebcow dumnych! Każda dynastia nowa miała początek na dworze zopsutym dynastii poprzedzającej: po każdej familii gasnącej w nieczułości następowała inna familia wnosząca się przez zdradę: a energia uzurpatora nagle podnosiła władzę *Królewską*, którą próżnowanie i niedbalstwo obaliło. Pod pierwszą dynastią każde miasto liczyło w sobie tron, a każdy tron znacznal się od wojny. Druga, która była rozwieżlejsza, wzburzyła magnatow: za iey panowania powiata anarchia lenna, każda prowincya była ialkinią swęgo łupieżcy: każda wieś miała swęgo despotę, a każdy kawałek ziemi miał swęgo pana. „

„ Trzecia uginając się pod iarzmem duchownym, wyprowadziła was za morze. *Afryka* pozarta łażkami waszych pokolei: wieza wzbogaciła się dobrami, które zostawiliście, i przedawali *Królom* niedolęznym miejsca świętych w niebie za cenę krwi waszey. „

„ W wiekach następujących szaleństwo rycerskie zalało waszymi trupami równiny *Poitiers*, *Crecy*, *Azincourt*: niezgoda wewnętrzna unosiła się zawsze nad *Francyą*: zbrodnie duchowne, zaboystwa poświęcone, rzec *Vass*. *Noc S. Bartomieia*, zapamiętałość ligi, i okropne uciemiężenie przez dwóch *kardynałow* dopełnione, napełniaia zakrwawione karty historii owych czasow oplakanych. — Lecz na koniec dzień 14. *Lipca* iak gdyby piorun skruszył w iednym momencie ten obrzydły kolos potęgi, który barbarzyństwo, duma, i chępliwość budowały przez tyle wiekow. „

„ O dniu sławny, dniu poświęcony na wieki pamiętce wszystkich przyjaciol wolności! Jak zdziwiająco i cudne widowilko wylawifes światu! Z iedney strony 25. milionow ludzi z ich enotami, z drugiey! tron zgrzybiały, i występek niedolęzny! w ten czas ogromny łokot walący się bastylii był pierwszym skutkiem sprawiedliwey nienawiści, po przyślężoney *Królom* przez narod słusnie rozgniewany, który nie doznał iednak jeszcze wszystkich tych zbrodniow, do których władza *Królewska* była uprosobiona. „

„ Jakoż w famey rzeczy, jeżeli w swoiey potędze usprawiedliwiła przez długi szereg zdrożnościow nienawiść waszą przeciwko nię, potrafiła ona ją jeszcze powiększyć przez chytróść sposobow; przez przewrotność swęy polityki, przez okrucieństwo środków, których nie przelaie używać, do podźwignienia się z swoich gruzow. — Zwracając przeciwko ludowi pierwszą potok rewolucyi, rzuciła wszystkie swoje zbrodnie na kolebkę wolności, i usiłowała przez dzikie połączenie rzeczy, utłumić w nienawifłney anarchii uczucia pierwszych dobrodziejstw wolności: Lecz ani *Królowie*, których uzbroida zownarż, ani sprzyliężeni, których opłacała wewnątrz, ani dręczący ludzkóść apofito-

wie nie zdołali oprzeć się geniuszowi Rzeplitey, który tą samą ręką, co zniszczyła zbrodnie umocowane do przywrócenia władzy Królewskiej, kruczyl także posąg władzy Królewskiej obciążony występami.

„ A zatem nie przypadkowi, nie zamieszaniu rewolucyjnemu, nie miłości niewczesnej odmian, nie wpływowi kilku ludzi przypisać należy waszą nienawiść przeciwko władzy Królewskiej, ale załatanowieniu głębokiemu wynikającemu z nieszczęść poniesionych, i dojrzałej waszej mądrości, która was nauczyła porównać hańbę niewoli z powabami wolności. Chcieliście rządu republikańskiego, więc tron unizycić się musiał przed potężną wolą narodową. Skoro otoczyliście rząd rodzającą się całą waszą odwagą, jego nieprzyjaciele przymierzili zgnębieni natychmiast zoftali. Otoczyć go dziś waszym przywiązaniem, a zniszczyć wszystkie te faktyce wewnątrzne, które przeskadzają iego szczęściu. Gdy rząd nieomieszkał przyłożyć się do zwycięstwa, nie omieszka także przyłożyć się i do pomyślności. „

„ Rzućcie oczy około was: spojrzycie na niedźnych stronnikow władzy Królewskiej, których układy pomieszane zoftaly, ale oni nie są jeszcze zwykłym cieniem: spojrzycie na ich przyjaciół upokorzonych, ale pomnażających kłamstwa, rzucających pocilki obmowy, rozlewających wszędzie nieufność, wzbudzających rofterki w *Koiffyce*, zabiłających *Duphota*, uzbraiających łotrów po drogach i nieży w wliach, rozrzucających pełnymi garściami złoto angielskie, i ufilujących wszelkimi sposobami zapalić bądź wojnę domową, bądź wojnę zewnętrzną. „

„ Ani wątpicie o tych wszystkich intrygach. Te fraszylia podwajaiają swoje zamachy łczegulniey w ten czas, gdy się elekcyje zbliżają, aby odmienić prawidła, zaprzecić ich potrzebę, albo kierować niemi podług danych fobie przepisow Królewskich, iak roku zesłego: lecz zniszczenie ieszcze raz ich niegodziwą nadzieję, cisnąc się w koło waszej konfitytucyi, i waszego rządu, który nie dozwoli, zadać iey najmnieyszego ciosu. „

„ Zgromadzenia pierwiastkowe i elektoralne otworzą się, i ta iest nieodzowna wola aktu konfitytucyjnego, wy obywatele, wafi godni reprezentanci i Dyrektoryat poprzyflegliście go utrzymać: ta przyflega iest święta. „

„ Wolnemi więc będąc w zgromadzeniach waszych, pod tarczą praw, niech dobroć waszego wyboru owocem będzie zgody i nie dozwalaćcie ściągac się nad walzemi głowami żywoitom nawatności, gdyż te plodzą pioryny nieszczęścia: niechay one nieknią raczey przed światłem konfitytucyi, bez którey ani pokoy, ani spokoyność, ani pomyślność publiczna, ani łczęśliwość osobilta utrzymać się nie może. „

z Hagu dnia 4. Lutego.

Revolucya na dniu 22. uskuteczniona, doniesiona byla d. 31. Stycznia ciału dyplomatycznemu na ceremonii publiczney tegoż dnia o 11. godzinie z rana odprawionej.

Zaczawszy od dnia 29. Prezydent zgromadzenia konfitytucyjnego *Batawów* Ob: *Midderrigh* przefstał do wszystkich Ministrów zagranicznych zoftających w *Hadze* list okólny zapraszający ich, ażeby na dzień 2. t. m. udali się do pałacu narodowego, dla odebrania tam urzędowney wiadomości o uftanowionym Dyrektoryacie Wykonawczym. Na to wezwanie każdy z nich udał się o godzinie 11. do Prezydenta zgromadzenia konfitytucyjnego, który w krotkiej mowie donioft im, iż otdąd interessa dyplomatyczne odbywane będą przez władzę wykonawczą Rzeplitey *Batawów*, i że wladza wykonawcza pragnie dać ciału dyplomatycznemu uroczyftą audyencyą, i nieobojętny dowod głębokiego szacunku i ufności dla zagranicznych Mocarftw.

Minister pełnomocny francuzki Ob: *Karol de la Croix* w zabranyim glosie winszował imieniem Rzeczypospolitey *Francuzkiej* zgromadzeniu konfitytucyjnemu *Batawów*. — Po tym glosie Ministrowie zagraniczni, prowadzeni przez Komislyę zgromadzenia konfitytucyjnego, i eskortowani od gwardyi konney, udali się ku pałacowi niegdys *Amszterdamskiemu*, gdzie Dyrektoryat iuz był zgromadzony. Na przeyfciu odbierali większe honory woylekwe. Wprowadzeni do sali audyencyonalney, przyięci zoftali od wladzy wykonawczej. Minister francuzki oświadczył iego powinszowanie, na ktore odpowiedział Prezydent Dyrektoryatu.

Oddalenie się z tamąd Ministrów w tym samym porządku i z temiz nastąpiło ceremoniami. — Tegoz dnia Minister *Francuzki* dał wielki obiad, na którym znajdowali się: Prezydent zgromadzenia Konfitytucyjnego, Członki Dyrektoryatu, Ministrowie *Hiszpańfki* i *Sardyńfki*, Generałowie *Francuzcy* i *Hollenderscy*, Admiral *Winter*, i wielka liczba Reprezentantow *Batawfskich*.

Wszystkie bywsze prowincye z lwemi Administracyami przyftąpiły kolejno do zapadley na dniu 22. Stycznia odmiany. Prowincye *Zelandyi* i *Brabantyi Batawfskiej*, odstąpiły lwego przedfiewzięcia radzenia się z gromadzen pierwiastkowych. Tym czasem Dyrektoryat Wykonawczy wydał Proklamacyą, w której wyraził, iż na mocy Dekretu przez zgromadzenie Konfitytucyjne na dniu 31. Stycznia uchwalonego zaradził publicznemu bezpieczenftwu przez areztowanie 28. Członkow bywszey Konwencyi, którzy w pewnym mienscu osadzeni będą, aż do powrotu spokoyności i uftanowienia Konfitytucyi, ażeby przez ten czas sftuzyli za porękę przeciw wszelkiemu zamieszaniu, z ostrzedzeniem, iż lwego czasu w przyzwoitym sfdzie odpowiadac będą.

z Bruzelli dnia 2. Lutego.

Zdaie się, iż Revolucya *Hollenderska* sprawi ważne w granicach tego kraiu odmiany. Mówią o utworzonym planie uszczuplenia ich z strony nasyzych Departamentow nad-*Reifskich*, i dania im większey rozciągłości z strony *Niemiec*. Przez ten układ Geldrya *Hollenderska* i cała część *Hollandyi* z tey strony *Renu*, przyłączone będą do Rzeplitey *Francuzkiej*. Gdy Rząd *Batawfski* składa się teraz z Republikanow przywiązanych do *Francyi*, wykonanie podobnego zamiaru, niedoświadczyloby żadney trudności.

Przez nasze okolice codziennie przechodzą woyleka od *Renu* dążące ku *Dunkierce* i innym brzegom dla formowania prawego łkrzydla armii *Angielskiej* mającey się rozciągać od *Calais*, aż do uycia *Skaldy*; z tamąd flykać się będzie z korpusem woylek *Francuzkich* i *Hollenderskich* zgromadzających się w *Zelandyi*.

z Lauzanny dnia 26. Stycznia.

Dnia wczorayszego z rana chorągiew zielona powiewała na Domie, w którym się zgromadzają Członki wydziału związkowego; Czytano na niey ten napis: Rzeplta *Lemańfska*. Wiadomo, iż kolor zielony był kolorem *Wilhelma Tala Stauffachera*, i *Melchthala*. Wszyscy Obywatele przypieli kokardy zielone. Za zgromadzeniem się sily woylekwoey, Obywatel *Debous* ogłoszony był iey komendantem przez wydział Centralny. Żołnierze zaś sami łobie Oficerow obrali. Po czym woyleko u dało się na plac *S. Franciszka*. Tam zaszczerpiono drzewo wolności, przy dźwięku muzyki i okrzykach: *Niech żyje Rzeplta Lemańfska*. Taż sama ceremonia odprawiła się po wszystkich prawie miastach kraiu. Zamki woytow zabrane zoftaly.

Kuryer z *Paryża* przybyły donioft Obywatelom *Lauzanny* i kraiu *Vaud*, iż Dyrektoryat *Francuzki* uznał ich exylencyą polityczną pod imieniem Rzeplitey *Lemańfskiej*.

z Semlina dnia 27. Stycznia.

Rozeszła się tu wiadomość, iakoby *Semendrya* przez kapitulacyą Baszy *Belgradzkemu* poddała się, ale rzecz wcale się ma inaczey. Gdy wyftane woyleko czyniło przygotowanie do dobywania *Semendry*, załoga zrobiła wycieczkę, będąc popieraną przez 200. ludzi, którzy łodziami przyplyneli. Ta wycieczka taką rzeż w woyleku *Belgradzkim* zrobiła, że niktby był z życiem nie uszedł, gdyby *Serwianie* na odsiecz nie przyszl. Dnia 26. przyplynelo wiele statkow z ranemni do *Belgradu*. Zaraz po tym przypadku Basza wyftał znowu nowe korpus przeciw *Semendry*. *Basmanoglu* ma swoje obozy rozłtawione na drogach ktore zmierzają ku *Konftantynopolowi*, są bardzo mocne, a reduity w okolo nich postawione, gęsto armatami osadzone.

Wfyzkiele te zdarzenia tak wielką podobno trwogę uczyniły w *Konftantynopolu*, iż poświęcone chorągwie *Machometa* oznaczające wojnę, wywieszone zoftaly. Wfyzkiele umyły się sam wzruszone, co bliskie zdaie się przepowiadać niebespieczenftwo.

Sultan naradza się często, lecz nie decydownego nie przedfiebierze. Zaden z naczelnikow nie śmie wyjść przeciwko *Basmanowi-Oglu*, dla sfoczenia z nim potyczki. Basza *Romelii* z swoim woylekiem uciekł w bory przed potęgą insurgentow.

Na dniu 25. i 26. flychać było mocną kanonadę w *Belgradzie*, dowiedzieliśmy się, iż to było przybycie nowego Gubernatora *Bofnii*, który przyciągnął z 1500. ludzmi do tey fortecy.

z Bazylei dnia 31. Stycznia.

Dowiadujemy się, iż w wielu wfiach Kantonu *Soleure* zaszczerpione było drzewo wolności, i że wielu Woytow łekając się, ażeby ich zamki takiego iak w naszym Kantonie niedoświadczyły losu, popakowali swoje sprzęty i poczynili wszelkie do wyiazdu przygotowania. W Kantonie *Zurich*, w którym mieszkańcy wiecsy wiele ucierpieli od mieszczan, wszelką do rychley rewolucyi widać gotowść;

w samym nawet *Zurich* mieszkańcy są w wielkiej między sobą niezgodzie.

Wydział przez wieśniakow Kantonu *Bazylei* poltanowione pracują nieufstannie i skuteczenie nad utrzymaniem dobrego porządku i spokoyności. W przyszly Poniedzialek *Kommiffya* przez 30. wydziałow mieyfkich i wieyfkich mianowana, rozpocznie swoje sefesy i pracować będzie nad ułożeniem uowey konfitytucyi.

z Raftadt dnia 1. Lutego.

Interessa idą tu z nadzwyczajną szybkością, poczym sfdzić mozna, iak powszechne iest zyczenie do przyspieszenia pokoiu. — Wczoray Deputacya Rzeszy pracowała nad odpowiedzią na offtatnią odpowiednią notę Ministrów *francuzkich*. Deputacya ieszcze iest w nadziei, iż usaratnie wielką część lewego brzegu *Renu*. Posel Cesarlki odwodnie się do przedugodnych warunkow w *Leoben* zawartych, ktorego Deputacya Rzeszy profila także o *bona officia*, względem nałożonych przez woyleko *francuzkie* na prawym brzegu *Renu* rekwiwicyow, 20,000. sżni drzewa i 7,000. sztuk dębiny. — Z powodu zaszylych pod *Manheimem* zdarzeń, Kongres ma żadać utrzymania zupełnego zawieszenia broni. — Tuteyszy agent *Batawfski* Ob: *Buch*, odebrał wczoray wiadomość o zaszyly na d. 22. Stycznia w *Hadze* rewolucyi z rozkazem, aby natychmiast donioft o tym posłom *francuzkim*. — Od d. 27. Stycznia postowie ci czterech kuryerow od Dyrektoryatu odebrali. Wczoray Minister *Prufski* *Hrabia de Görz* miał długą z niemi konferencyą. — Między 5. i 6. tego mieficya łpodziewają się tu kuryera z *Paryża* z offtatnią odpowiedzią Dyrektoryatu na przelożenie Deputacyi Rzeszy względem odstąpienia lewego brzegu *Renu*, poczym ielsye bardzo ważne wynikną. — Przybył też tu deputowany *Korsykańfski*, ktory czeka na przybycie Generala *Bonaparte*. — Legacya *Pruska* wielu deputowanym Rzeszy w terażnieyszych okolicznosciach do niey się udaicyim, dała zapewnienie, iż *Krol Jmc Prufki* zawsze ile tylko będzie mógł nie przeltanie obftawac przy calosci Rzeszy *Niemieckiej* — Zapewnia i tnaty, że po przybyciu Generala *Bonaparte*, pokoy w iednym mieficya łkoczyć się musi. — Liczba osob łkladających rozmaite legacye, wynosi do 589.; cudzoziemcow ktorych ciekawość do naszego mieficya łciągnęła, znajduie się tu 288. — W kraiu *Badeńskim* rozruchy iuz się usmieczyly, ale choroba rewolucyjna przeniofta się do *Szwajcar*, i nikt nie wątpi, że całe *Szwajcary* tą ospą są iuz zarazone. Wiele Kantonow obawiając się zbytnich znakow, ktore po sobie zoftawia, łame ią sobie zaszczerpiają, i oczywiscy się z mnogosci humorow, przyspieszają szczęśliwe choroby przelilenie.

Dnia 4. Lutego. — Ob. *Rivals* minister Rzeczypospolitey *Francuzkiej* w *Cassel* przybył tu dnia dzilieyszego z *Paryża*; Baron *de Waitz* minister Landgraffa *Hessen Casselskiego*, także z *Paryża* tu przybył. — Minister Rzeplitey *Liguryjskiej* przy Rzeczypospolitey *Francuzkiej*, również się tu od niedawnego czasu znajduie.

Przywieziono tu iedną ososobliwłą kobietę, ktora ma miec lat 19. ma być ieszcze panną, wzroft iey iest 7. stop i 2. cale, i waży pół czwartą cetnara, iest curką iednego wieśniaka z woytoftwa *Pforzheim*; pokazują tu ią za pieniadze.

Dnia 6. Lutego. — Ob. *Rivals* minister Rzeczypospolitey *Francuzkiej* przy Landgraffe *Hessen-Casselskim* wyiedzie z tad dnia iutrzeyszego na *Frankfurt*, *Hauau* do *Cassel*.

Ob. *Godin* sekretarz legacyi *Francuzkiej* przy dworze *Wiedeńskim* wyiechał dnia dzilieyszego wraz z swoią żoną do tegoż dworu.

Postowie *Szwajcarscy* wwiechali z *Raftadt*, gdyż cała *Szwajcarya* iuz iest w zupełney rewolucyi.

z Carlsruhe dnia 1. Lutego.

Schwytano tu niejakiego *P. Hoyer*, ktory pisma burzące rozrzucał w naszej okolicy. — Czwooro małych dzieatek łiążęcia *de Deuxpont* pod czas obleżenia *Manheimu* znajdowało się w piwnicy ukrytych. Teraz iuz z tamąd wyiechali.

z Salzburga dnia 1. Lutego.

Znaleziłmy w *Raftadt* potężnego allianta, Rzeplta *Cifalpińfska* przez wzgląd na handel nasz solny, niechce zezwolić na odstąpienie nas Cesarzowi.

z Manheimu dnia 2. Lutego.

Jeszcze się dotąd znajduiemy w bardzo krytycznym polozeniu. *Francuzi* żadali, aby woyleko iest łstanoło garnizonem w naszym mieficy, również iak w *Filipsburgu*. Wczoray znowu przybył od nich łrebacz do naszego kommandanta. Boiemy się, żeby *Francuzi* ieszcze nie myśleli nas bombardować. Woyleko Rzeszy z niewoli wypuszczzone, bylo iak naylorpiej od nich traktowane. Podpułkownik *Karg*

odżyłkając nad konie zabrane mu przez Francuzów w szajku nad-Reiskim. Zawieszenie btoni dla naszego miasta i okolicy nie ma wyznaczonego terminu, zerwanie tego jednak powinno być wprzód oznajmione.

Dnia 6. Lutego.

Lift Ob. Hatry Generała kommanderującego do P. de Bartels kommandanta Manheimu.

W głównej kwaterze w Moguncyi 16. Pluicse (4. Lutego.) R. 6.

„Dyrektoriat Wykonawczy rozkazał mi ażebym oświadczył Elektorowi Palatynowi, oraz WP. który masz komendę wojska w Manheimie, iż żądam iak najrychlejszy satysfakcyi, tak za uczyniony odpor przeciwko zaieciu przedmiotowych fortyfikacyi Manheimskich i wszystkich sianowilk lewego brzegu Renu, iako też za skutki iakie ten odpor sprawił; iż domaga się o nadgodę dla rannych żołnierzy Francuzkich i dla krewnych obrońców oyczynny, którzy w tym zdarzeniu polegli.

Dyr. Wyk: w mocnym przekonaniu, iż danie tej satysfakcyi nie będzie spóźnione, zawieszam wszelkie nieprzyjazne kroki, lecz w przypadku gdyby Elektor Palatyn nie dał w tej okolicy wczesniej i zaspokajającej Rzeplty Francuzką odpowiedzi, będę przymuszonym też kroki nieprzyjacielskie rozpocząć.

(podpisano) HATRY.

Od granic Szwajcarskich d. 2. Lutego.

Dach rewolucyjny zajął już większą część Szwajcaryi. Ta skłonność ludu złączona z groźną wojską Francuzkich perswazyą, nakłoniły Rządy najmocniejszych Kantonów do nasładowania przykładu Bazylei, i ulkutecznienia Rewolucyi. Rząd Bernski już ostatecznie wyrzekł się swego zamiaru walczenia z tak mocną burzą. Odwołał przód wojska wyłane do kraju Faud; a potem publicznie ogłosił przedsięwzięcie swoje odmienienia formy Rządu. Regencya w Soleure zezwoliła na wszystkie mieszkanców wiejskich żądania, z których znaczniejsze są: — 1.) Równość Praw dla wszystkich Obywatelów. — 2.) Prawa zasadzone na wolności i równości. — 3.) Nominacje Komisji złożonej z równej części mieyskich i wiejskich mieszkanców dla układania planu nowej Konstytucyi. — W Zurich Senat i mieszczanie na dniu 29. zgromadzeni, postanowili powszechną amnestyą, rozpuszczenie więźniów, i zupełną wolność handlu. — Na następujących sefjach, mają się zatrudnić wszystkiei urządzeniami dążącemi do uzupełnienia Rewolucyi. — Też same odmiany nastąpiły w Fryburgu i w Scaffuzie.

Podług tego nowego stanu rzeczy, spodziewać się potrzeba spokojnego Rewolucyi Holwetów ulkutecznienia. — Mówią, iż prawie wszystkie Członki Seymu w Arau opuściły to miasto z przyczyny pamiętających tam rozruchów. Dodają, iż Obywatele Maingaud sprawujący interesa Rzeplty Francuzkiej proponował już wielu Kantonom, ażeby wyłali nowych Deputowanych do Arau, dla zniszczenia tego co pierwsi postanowili, i poczynienia stosownych do nowego syttematu urządzeń.

Z Lauzanny Woyt został wygnany. Zamek jego Patryoci opanowali. 800. Gwardyi Narodowej, czuwa nad spokojnością i bezpieczeństwem miasta.

W Morges insurgenci zabrali arsenał, 21. armat w nim znajdujących się, podzielono między miastami Nion i Lauzanne.

W Aubonne Woyt odebrał zalecenie, ażeby się we dwóch godzinach oddalił. Przy wyjeździe patrzył na tymczasowych Delegowanych ludu w jego zamku zafiadających.

z Norymbergi dnia 3. Lutego.

Minister Francuzki Ob. Bacher nie mógł otrzymać w Rastadt paszportu od pełnomocników Cesarzkich do Ratzbony. Rzeczą się tak ma: Minister Francuzki przybył do Rastadt za paszportem P. Graifenreid sprawującego interesa Cesarzkie w Bazylei. W Rastadt poseł Rzeplty Treillard żądał dla niego paszportu u legacyi Cesarzkiej, iako dla ministra pełnomocnego Rzeplty przy samcy Rzeszy, lecz takiego paszportu odmówił minister Cesarzki z przyczyny, iż przed ukończeniem pokoju, minister takowy nie może być przy seymie Rzeszy uznany. Treillard więc żądał dla Ob. Bacher paszportu przynajmniej iako dla negocyatora, ale mu odpowiedziano, że negocyacje odbywać się muszą nie w Ratzbonie ale w Rastadt. Sam przeto Ob. Bacher profil dla siebie o paszport iako dla woiaźniącego obywatela Francuzkiego, ale i tego dać mu nie chciano, wymawiając się, iż w tej mierze bez wyraźnego rozkazu rządu nie czynić nie można. Ob.

Bacher widząc takową zwłokę wyjechał do Anspach wziął paszport Pruski i z nim do Ratzbony zjechał.

z Frankfurtu dnia 3. Lutego.

Znaimy uczony Rebmann, teraz w Paryżu znajdujący się, ma przybyć do Moguncyi na urząd kryminalnego łędziego. — Francuzi zapowiedzieli, iż jeżeli rekwizywcy drzewa przez nich na prawym brzegu Renu nałożone, w przeciągu jednego tygodnia nie zostaną wydane, tedy ofra nastąpi eksekucya, i fami lasy tamtejsze wycinać będą.

Dnia 6. Lutego — Rozchodzi się wiadomość, iż dnia 31. p. m. w nocy korpus wojska francuzkiego przeprawił się przez Ren blisko Ketsch w zamiarze opanowania fortecy Filipsburga.

Zapewniają, iż jest ułożony plan organizowania całej Szwajcaryi pod imieniem Rzeczypospolitey Transjurańskiej, na wzór konstytucyi Francuzkiej, Bawarskiej i Cisalpińskiej.

Za przykładem tego co się stało w Moguncyi i twierdzą Reiską, Francuzi mieli już po drugi raz wezwąć Ehrenbreitstein do poddania się.

z Bazylei dnia 3. Lutego.

Dnia wczorayszego nasi Elektorowie zgromadzili się w liczbie 89. i obrali 20. reprezentantów ludu.

Obydwe Rady większa i mniejsza w odpowiedzi Ob. Oeks przełatały, dały i prawę o ulkutecznionych szrodkach w postanowieniu wolności i równości bez nizgod i zamieszania. Widać w tej odpowiedzi, iż dnia 22. Stycznia wszystkie tytuły i dyfynkcyje zostały zniezione, zegary do zwyczajnego przyłosowania merdyanu, i że odrzucono postanowioną w Arau przyłogę.

Dnia 5. Lutego.

Dnia 2. t. m. powrócił tu z Arau Ob. Maingaud sprawujący interesa Rzeplty Francuzkiej. Wywiadem z Arau pisał do Regencyi Bernskiej list następujący.

„Braterskie przyjęcie, którego doświadczyłem od mieszkanców miasta Arau w czasie mego u nich bawienia, wznieca we mnie najwyższą o ich los troskliwość. Dowiaduję się, iż okazane przez nich zdania wolności, dały wam powód do urządzeń wojennych, których ja niemogę widzieć z obojętnością, i oświadczam, iż od momentu gdy wojska wasze ku Arau posuwać się będą, lub gdy mieszkancie tego miasta w najmniejszym sposobie zostaną napalowanemi za różniące ich z wami opinie, wojska Francuzkie posuną się ze wszystkich stron i najkrótszemi drogami przeciw Berni i tey Magistratowi, który zostanie w odpowiedzi za wszystkie arbitralne przezeń nakazane postępkii, iakoteż za przedłużenie swoiey pyszney i nikczemney tyranii.

(podpisano) MAINGAUD.

W kantonie Lucerny przygotowana jest Rewolucya. Lud domaga się nowej Konstytucyi.

z Ratzbony dnia 5. Lutego.

Przechód wojsk Cesarzkich przez nasze miasto już się zupełnie skończył, udaly się one wszystkie do krajów dziedzicznych, gdzie w końcu tego miesiąca stanąć mają. — Więść jest fałszywa, iakoby Kommissarz Cesarzki miał urzędownie oświadczyć Ministrom Seymu, iż wojska Cesarzkie zajmą w Bawaryi linię począwszy od Waldsassen do Passau, a potem ztamtąd Dunajem do Inspruk. Nie masz żadnego już teraz wojska Cesarzkiego ani nad rzeką Nab, ani na lewym brzegu Dunaju. — Ob. Bacher Minister Rzeplty Francuzkiej żądał, aby się mógł w tym charakterze legitymować. Seym Rzeszy zatrudniał się dziś tym interessem.

z Genui dnia 13. Stycznia.

W tych dniach przemaszerował do miasta Carrera korpus Cisalpinów z artylleryą. — Mówią, że jest przeznaczony do Rzymu, mając rozkaz udać się tam przez Tolkanią: także że nasz rząd został wezwany od Dyrektoryatu Cisalpińskiego, aby przyłączył niektóre oddziały swego wojska do tego korpusu.

Lecz większe jest podobieństwo, że ten korpus ma zlecenie wesprzeć rewolucyą Lukańską, gdzie ogłoszono już demokracją, i okazano chęć przyłączenia się do Rzeplty Cisalpińskiej. Ta Rzeplta (mowi jedna z tutejszych gazet) wznosi się z energią do najwyższego stopnia swoiey wielkości.

z Medyolanu dnia 25. Stycznia.

Ostatnie wiadomości Rzymskie donoszą o spokojności tey Itolicy, oraz o odprawianych się tam

procesjach, nowennach, modlitwach publicznych etc. Ustaly tam już wieści o marszu wojsk Neapolitańskich. — P. Pignatelli odwołany został z Rzymu, i dwór Neapolitański żadnego na jego miejsce nie wyznaczył następcy. — Oyciec S. szczęśliwie do zdrowia przywrocony, poświęca swe chwile interesom rządowym. Kapral który zabił Generała Duphot, okuty już jest w kajdany. Aresztowano wiele osób należących do 28. Grudnia. Surowa Policya utrzymuje spokojność, wśród publiczney nędzy, upadku papierów, i powszechney trwogi.

Liczba wojsk Francuzkich i Cisalpińskich wkraczących do państw Rzymskich, wynosi 30,000. — W Lukka niechciano wpuścić wojsk Cisalpińskich-Margrabia Lucesini pierwszy dał znać o zbliżeniu się tych wojsk do rzeczonego miasta.

Sinigaglia, Jesi, Fano, Fossombrone, Cagli, Urbino, Gubbio, Pergola, Montalbodo, St. Angelo in vado, Loretto, Recanati, Macerata, i Folligno Miasta Papiezske, już się wolnymi ogłosiły.

Dnia 28. Stycznia.

Obchodzone tu dnia dzisiejszego uroczystość wdzięczności ludu Cisalpińskiego ku Rzeplty Francuzkiej, która na dniu 21. dla nie pogodnego czasu nie mogła być odprawiona.

Na jedney z ostatnich sefjy wielkiej naszej Rady, Dyrektoriat doniósł przez poselstwo o bliżkim przybyciu wojska Francuzkiego na territorium Rzeczypospolitey Cisalpińskiej. Te dywizye składające 31. tysięcy ludzi amieszczone będą w fortecach pryncypalnych miast Rzeczypospolitey. Rada postanowiła, ażeby w mieyscach gdzie niema kołzar, wyprowadzić dla wojsk Francuzkich klasztory. Uchwalono przy tym, iż oddany będzie pod dyfpozycyą Dyrektoryatu dochód z dobr Narodowych lżeść milionowy wynoszący na utrzymanie tych wojsk przez trzy miesiące.

Od Granic Włoskich d. 26. Stycznia.

Nakazane przez Oycę S. publiczne modlitwy, zakończyły się przez wielką procesyją, na której znajdowali się Kardynałowie, Pralaci, całe Duchowniwo Swieckie i Zakonne, oraz wszystkie Konfraternie Rzymskie. Na tych procesyjach miewano być z okazalnością przez ośmiu Biskupów trzy najsacowniejsze Rzymu zabytki, to jest: obraz Zbawiciela, obraz P. Maryi, i łańcuch S. Piotra. Procesyja udała się do Bazyliki S. Piotra na Watykanie, gdzie te szczątki złożone były na ołtarzu Papiejskim, i wystawione przez ośm dni dla wzbudzenia pobożności prawowiernych. Oyciec S. nadał zupełny odpust Jubileuszowy tym wszystkim, którzy te Relikwie oglądać będą.

Kuryer dnia 20. do Rzymu przybył, doniósł, iż wojska Cisalpińskie na nowo się pomykają, iż już weszły do Città di Castello, i wzięły garnizon tego do niewoli woienney. Pułkownik Barwick, który z kassą wojskową i dwoma batalionami Papiejskimi znajdował się w Tolentino, cofnął się do Spolitto.

W ministerium Neapolitańskim znaczne zaszyły odmiany. Margrabia de Gallo został ministrem interesów zagranicznych, marynarki, i handlu; Xiążę de Castel Cicale ministrem sprawiedliwości, margrabia Simonetti ministrem skarbowym; Feld-Marszałek D. Mannel ministrem wojennym; Generał Acton został się przy swoich prerogatywach i dyfynkcyach, iakie mu nadane były 15. Kwietnia 1794. z prawem znajdowania się na wszystkich radach.

z Bononij dnia 27. Stycznia.

Wojska Francuzkie i Cisalpińskie, wkraczą coraz głębiej w kraie Papiezske, doszły już do Umbryi i dażą do Spolitto głównego tey Prowincyi miasta. Dwie zatym trzecie części krajów Kościelnych są już przez nich opanowane.

Dnia onegdayszego przybył tu kuryer z Paryża, który iak najspieszniej wiejeżdża ztąd do Neapolu. W przejeździe swoim przez Florencyą, zostawił tam listy Xcía Corsini, Ministra Toskańskiego przy Rzeplty Francuzkiej.

Generał kommanderujący Berthier przybył tu dnia 23. t. m. Zabawiwszy przez kilka godzin, wyjechał do Ankony na czele wielkiej liczby wojska Francuzkiego tak infanteryi, iako i kawaleryi, oraz znaczney artylleryi. Wojska Cudzoziemskie i Cisalpińskie, które zajęły Marchią Ankońską i Umbryą, oczekują na złączenie się z wojskiem Francuzkim dla wspólnego z nim w dalszych przedsięwzięciach działania.

Donoszą z Rzymu pod dniem 21. iż Kardynał Dorya wyjechał do Neapolu. P. Pignatelli bywszy Minister Króla Neapolitańskiego w Rzymie, mianowany został Marszałkiem dworu Królowny Sycylijskiej.